

РЕШЕНИЕ

№ 6977

гр. София, 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 19.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **960** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.
Образувано е по жалба на А. Р. Д. срещу мълчалив отказ на главния архитект на Район „В.“-СО по адм.преписка № РВТ21-АП00-74/1/ от 03.02.2021г. с искане за отмяната му като незаконосъобразен.
Първоначалното искане, по което е образувана административната преписка се посочва, че е било за одобряване на идеен проект. Въпреки това с писмо от 11.03.2021г. ответникът оставил преписката без движение до изпълнение на конкретно посочени указания, имащи отношение обаче към инвестиционен проект във всичките му фази. Срок за изпълнение на тези указания не бил определен. Дадените указания също така не били конкретно посочени, а само били цитирани разпоредби от закона и подзаконовите нормативни актове по прилагането му. С оглед това, на 28.04.2021г. жалбоподателката подала заявление за издаване на виза за проектиране по чл.140а, ал.1 ЗУТ, а на 17.08.2021г. жалбоподателката представила и останалите части от проекта, касаещи всички фази на проектирането като поискала одобряването вече на инвестиционен проект и издаване въз основа на него на разрешение за строеж. Визата била издадена на 29.09.2022г. и влязла в сила на 28.10.2022г. След влизане в сила на визата одобряващият орган изпратил внесения от нея проект на РЕСУТ за изготвяне на оценка за съответствие. С решение по т.4 от Протокол № 42/17.11.2022г. РЕСУТ не приел положителна оценка за съответствие като това решение не било съобщено на жалбоподателката, което наложило

подаването от нея на нарочно заявление за снабдяване с препис от решението. На 13.12.2022г. жалбоподателката получила писмо от ответника, към което бил приложен и препис от протокола, съдържащ решението на РЕСУТ. С писмото тя била поканена да заяви дали поддържа подаденото искане за одобряване на инвестиционен проект или оттегля същото. На 16.12.2022г., след като се запознала с решението на РЕСУТ, жалбоподателката подаде молба по преписката, в която посочила с какво от решението на съвета не е съгласна и поискала одобряване на проекта. Триденевният срок, посочен от административния орган, изтекъл на 16.12.2022г. и започнал да тече 14-дневният срок за неговото произнасяне. До 30.12.2022г. такова нямало, поради което и тя подаде настоящата жалба.

В хода на производството от главния архитект е постановен Мотивиран отказ № 17/30.12.2022г. за съгласуване и одобряване на технически инвестиционен проект, по който да бъде издадено разрешение за строеж за „Еднофамилна жилищна сграда с изгребна яма“ в УПИ Х.-769, кв.20 по плана на м.„в.з.Киноцентъра - I част“, [населено място], поземлен имот с идентификатор 68134.1974.5027 по КККР на [населено място]. Същият е оспорен от А. Д. като по жалбата ѝ е образувано адм.д. № 2835/2023г. по описа на Административен съд София-град. Производството по това дело е прекратено с Определение № 3000/04.04.2023г., на основание чл.159, т.7 АПК.

На основание т.8, изр.2-ро от Постановление № 4/22.09.1976г. по гр. д. № 3/1976г. на Пленума на ВС, съдът приема, че предмет на оспорване по настоящото дело е посоченият по-горе изричен мотивиран отказ. Изявление на жалбоподателката в тази насока е обективизирано и в протокола от съдебно заседание на 20.04.2023г.

В жалбата срещу него се твърди нищожност на административния акт поради произнасянето на ответника след изтичане на срока за това като се твърди и антидатирането му, а именно, че е постановен едва след получаване на жалбата срещу мълчалив отказ. В условията на евентуалност се поддържа, че е незаконосъобразен поради липса на мотиви като посочените недостатъци на инвестиционния проект се твърди, че не са налице. Освен това жалбоподателката се позовава на разпоредбата на § 81 ПЗР ЗИД ЗУТ, в сила от 26.02.2021г., съгласно която започнатите производства се довършват по досегашния ред. Следователно РЕСУТ при извършване на оценката за съответствие приложил изисквания, които са били въведени с изменението на закона и които според оспорващата не намират приложение по отношение на нейния проект.

В съдебно заседание искането за отмяна на оспорения акт се поддържа лично от жалбоподателката и чрез адв.Г. и адв.И. като подробни съображения са изложени и в писмена защита. Претендира се присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът по оспорването чрез юрк.К. в съдебно заседание, моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения по съществуването на спора излага в писмена защита.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, доводите на страните в съдебно заседание и доказателствата по делото, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване индивидуален

административен акт по см. на чл.214, т.2 ЗУТ, от лице, което е негов адресат и съответно е легитимирано да го оспори, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване, при съобразяване и на т.8, изр.1-во от Постановление № 4/22.09.1976г. по гр. д. № 3/1976г. на Пленума на ВС.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващата, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Оспореният отказ е издаден от компетентен административен орган – главния архитект на Район „В.“-Столична община като компетентността му произтича от разпоредбата на чл.145, ал.1, т.1 ЗУТ, съгласно която техническите или работните инвестиционни проекти се съгласуват и одобряват от главния архитект на общината (района), доколкото процесният случай не попада в някоя от хипотезите по т.2, 3 и 4 на същата разпоредба, както и от т.б.18. от Заповед № РД-09-09-28/17.03.2021г. на главния архитект на СО, служебно известна на съда и общодостъпна на адрес: <https://nag.sofia.bg>, с която са поделени правомощията по чл.145, ал.1, т.1 ЗУТ между главния архитект на общината и главните архитекти на райони в СО.

Административният акт не страда от пороци във формата, обуславящи неговата отмяна. Съгласно чл.59 АПК административният акт следва да е издаден в писмена форма и да съдържа посочените в ал.2 на с.р. задължителни реквизити. В случая те са налице. Спазено е и изискването към формата на акта, посочено в чл.146, изр.1-во ЗУТ, а именно да се посочат конкретните мотиви за постановяване на отказа за одобряване на инвестиционния проект, т.е. отказът да бъде мотивиран. Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и съответно да мотивират отмяната на акта само на това основание. Правилно е приложен материалният закон.

Производството по одобряване и съгласуване на инвестиционния проект във всичките му фази, е образувано по подаденото от жалбоподателката заявление с рег.№ РВТ21-АП00-612/17.08.2021г.

Разпоредбата на § 81 ПЗР ЗИД ЗУТ, на която се позовава жалбоподателката, за да обоснове приложение на предходни редакции на закона, е част от ЗИД ЗУТ, обн. ДВ, бр.16/23.02.2021г. Според тази разпоредба започнатите производства по съгласуване и одобряване на инвестиционни проекти и по издаване на разрешение за строеж, които не са приключили до влизането в сила на този закон, се приключват по досегашния ред, а според ал.2 започнати по ал.1 са производствата, за които до влизането в сила на този закон е внесен инвестиционен проект за съгласуване и одобряване от компетентния орган и/или за издаване на разрешение за строеж. За започнато производство се смята и наличието на съгласуван от компетентния орган идеен инвестиционен проект.

В случая към 17.08.2021г. няма внесен за одобряване инвестиционен проект във фаза технически или работен проект. Внесен за одобряване и съгласуване е инвестиционен проект във фаза идеен проект /чл.139, ал.1, т.1 ЗУТ/, който обаче с оглед изр.2-ро на § 81, ал.2 ПЗР ЗИД ЗУТ законът не възприема като основание производството да се счита започнато преди изменението му, обнародвано в ДВ, бр.16/2021г., освен ако този идеен проект не е бил съгласуван от компетентния орган. Данни за наличието на одобрен/съгласуван идеен проект към 17.08.2021г. по делото липсват, няма и наведено такова твърдение от жалбоподателката, следователно производството, образувано по

заявлението ѝ не попада в приложното поле на посочената разпоредба.

На следващо място, съгласно разпоредбата на чл.142, ал.1 АПК, преценката на материалната законосъобразност на акта следва да се извърши съобразно закона, който е действал към момента на издаването му.

Следователно при преценката на материалната законосъобразност на процесния отказ следва да бъдат съобразени разпоредбите на ЗУТ и подзаконовите нормативни актове по приложението му, действали към 30.12.2022г. – датата, на която е постановен оспореният отказ на главния архитект на район „В.“-СО, обратно на застъпената от оспорващата теза.

Не се споделя тезата на жалбоподателката за „антидатиране“ на оспорения мотивиран отказ, тъй като по делото не се намират доказателства, подкрепящи това твърдение. От друга страна според изискването на чл.146 ЗУТ отказът за одобряване на инвестиционен проект трябва да е мотивиран, съответно при наличие на мълчалив отказ той следва да бъде отменен на формално основание, поради неспазване на изискването за форма, предвидено в специалния закон, тъй като излагането на мотиви в нарочен акт позволява на адресата на акта да организира своевременно и адекватно защитата си срещу него и позволява на съда да извърши преценка за материална законосъобразност на направените от административния орган изводи. Дори да се приеме, че мотивираният изричен отказ е издаден на дата, по-късна от отбелязаната в него, това не обосновава нищожност на административния акт, обратно на тезата, застъпена в жалбата срещу него, тъй като срокът за произнасяне на административния орган е инструктивен, а не преклузивен и изтичането му няма за последица погасяване на правомощията на главния архитект да одобри или да откаже да одобри внесените за одобряване и съгласуване технически инвестиционен проект.

Съобразно горното към 30.12.2022г. ЗУТ в чл.139, ал.1 предвижда, че инвестиционните проекти могат да се изработват в следните фази: 1. идеен проект; 2. технически проект; 3. работен проект (работни чертежи и детайли). Според ал.2 на с.р. възложителят в зависимост от спецификата на обекта задължително възлага за изработване тези части на инвестиционния проект, въз основа на които може да се направи оценка за съответствие с изискванията на чл.169, ал.1 и 3 и да се изпълни строежа.

Съгласно чл.142, ал.1 инвестиционните проекти подлежат на съгласуване и одобряване и са основание за издаване на разрешение за строеж. Според ал.2 на с.р. идейният инвестиционен проект може да бъде основание за издаване на разрешение за строеж, ако за него е извършена предварителна оценка за съответствие с предвижданията на подробния устройствен план, с правилата и нормативите по устройство на територията, с изискванията към строежите съгласно нормативните актове за функционалност, транспортна достъпност, опазване на околната среда и здравната защита, както и за взаимната съгласуваност между отделните части на проекта, и е одобрен от органа по чл.145. Следващите фази на проектиране се одобряват в хода на строителството преди извършване на съответните строително-монтажни работи и подлежат на оценка съгласно изискванията на ал.5. Всички части на инвестиционните проекти, които са основание за издаване на разрешение за строеж, се оценяват за съответствието им с основните изисквания към строежите /ал.4/. Според ал.5 оценката обхваща проверка за съответствие с: 1. предвижданията на подробния устройствен план; 2. правилата и нормативите за устройство на територията; 3. изискванията на нормативните актове по всяко от

основните изисквания към строежите по чл.169, ал.1 и изискванията по чл.169, ал.3; 4. взаимната съгласуваност между частите на проекта; 5. пълнотата и структурното съответствие на инженерните изчисления; 6. изискванията за устройство, безопасна експлоатация и технически надзор на съоръжения с повишена опасност, ако в обекта има такива; 7. други специфични изисквания към определени видове строежи съгласно нормативен акт, ако за обекта има такива; 8. изискванията на влезли в сила административни актове, които в зависимост от вида и големината на строежа са необходимо условие за разрешаване на строителството по Закона за опазване на околната среда, Закона за биологичното разнообразие, Закона за културното наследство или друг специален закон, както и отразяване на мерките и условията от тези актове в проекта; 9. националните изисквания за влагане на строителните продукти в строежите на предвидените в проекта експлоатационни характеристики на строителните продукти; 10. изискванията за предотвратяване на големи аварии с опасни вещества и ограничаване на последствията от тях за човешкото здраве и околната среда по глава седма, раздел I от Закона за опазване на околната среда.

Съгласно ал.6 оценката за съответствие се извършва с приемане от експертен съвет на одобряващата администрация - за жилищни и смесени сгради с ниско застрояване и вилни сгради по чл.137, ал.1, т.5, буква "а", техните реконструкции, преустройства, основни ремонти и промяна на предназначението, както и за обектите по чл.137, ал.1, т.5, букви "д" и "е" или по желание на възложителя - по реда на т.2 /т.1/ или като комплексен доклад, съставен от регистрирана фирма - консултант, несвързана с проектанта - за обекти от първа до пета категория задължително, с изключение на обектите по т.1 /т.2/.

Според чл.146 ЗУТ отказ да се одобри инвестиционен проект се прави само по законосъобразност, като се посочват конкретните мотиви за това.

В настоящия случай от доказателствата по делото се установява, че на 03.02.2021г. жалбоподателката е подала заявление рег.№ РВТ21-АП00-74 за съгласуване и/или одобряване на инвестиционен проект за „Еднофамилна жилищна сграда с изгребна яма“ в УПИ Х.-769, кв.20, м.“в.з. Киноцентъра – първа част“ по плана на [населено място] с приложени към него скица на поземления имот, договор за доброволна делба, договор по чл.193 ЗУТ за прокаране на отклонение от водопроводната мрежа, идеен инвестиционен проект и др. документи, имащи отношение към преценката за съответствие на инвестиционното намерение с изискванията на закона. Допълнително са представени визи за проектиране и др. със заявление от 05.02.2021г.

Проектът и придружаващите го документи са разгледани на заседание на Районния експертен съвет по устройство на територията /РЕСУТ/ като с решение по т.2 от Протокол № 10/11.03.2021г. съветът не приема положителна оценка за съответствие. След уведомяването ѝ за решението на РЕСУТ жалбоподателката е изтеглила проекта за коригиране в съответствие със забележките на РЕСУТ на 15.03.2021г.

На 30.03.2021г. жалбоподателката отново е подала заявление за одобряване на инвестиционен проект, а на 28.04.2021г. е подала заявление за издаване на виза за проектиране с изходни данни от съответните експлоатационни дружества, необходими за проектирането и присъединяването към мрежите на техническата инфраструктура.

На 17.08.2021г. жалбоподателката е подала заявление за съгласуване/одобряване на инвестиционен проект за „Еднофамилна жилищна сграда с изгребна яма“ в УПИ Х.-769, кв.20, м.“в.з. Киноцентъра – първа част“ по плана на [населено място] с

приложени към него комбинирана скица, виза за проектиране, документи за собственост, дендрологично заснемане, доклад за проучване на земната основа и пр., заведено с рег.№ РВТ21-АП00-612.

Проектът и придружаващата го документация са разгледани от РЕСУТ, който с решение по т.9 от Протокол № 36/16.09.2021г. не приема положителна оценка за съответствие.

На 01.10.2021г. проектът е върнат на жалбоподателката, ведно с препис от решението на РЕСУТ.

На 14.10.2021г. тя е подала заявление за съгласуване на технически проект и издаване на разрешение за строеж.

Със Заповед № 125/15.11.2021г. на главния архитект на Район „В.“-СО е спряно производството по заявление рег.№ РВТ21-АП00-74-/7/ от 28.04.2021г. По жалба на Д. заповедта е отменена с Определение № 3829/13.05.2022г., постановено по адм.д. № 12691/2021г. по описа на Административен съд София-град, влязло в сила на 26.05.2022г.

На 29.09.2022г. от ответника е издадена виза за проектиране на „Еднофамилна жилищна сграда с изгребна яма“ в УПИ Х.-769, кв.20, м.“в.з. Киноцентъра – първа част“ по плана на [населено място], влязла в сила на 28.10.2022г. и е продължило разглеждането на внесения за одобряване инвестиционен проект като по искания на жалбоподателката преписката за одобряване на идейния инвестиционен проект и преписката за одобряване на техническия инвестиционен проект са обединени. Със заявление от 14.11.2022г. жалбоподателката е внесла допълнително документи по преписката, в т.ч. три броя нотариално заверени декларации за съгласие за разполагане на подземна водоплътна изгребна яма на отстояние 1,50м от границата на имота.

Проектът и придружаващата го документация са разгледани на заседание на РЕСУТ, който с решение по т.4 от Протокол № 42/17.11.2022г. не приема положителна оценка за съответствие. Със заявление от 01.12.2022г. жалбоподателката е поискала издаване на препис от него. На 16.12.2022г. от нея е подадена последната заведена по преписката молба, с която оспорва констатациите на РЕСУТ и иска одобряване на внесения инвестиционен проект и издаване на разрешение за строеж, така, както е поискано със заявление рег.№ РВТ21-АП00-612/17.08.2021г.

Последвало е издаването на оспорения мотивиран отказ като видно от мотивите му техническият инвестиционен проект не съответства на предвижданията на визата за проектиране, респ. на подробния устройствен план /чл.142, ал.5, т.1 ЗУТ/, не съответства и на правилата и нормативите за застрояване, определени със ЗУТ, ЗУЗСО и свързаните с тяхното прилагане подзаконовни нормативни актове /чл.142, ал.5, т.2 ЗУТ/, липсва взаимна съгласуваност между частите на проекта /чл.142, ал.5, т.4 ЗУТ/. Посочено е, че несъответствието с предвижданията на подробния устройствен план и правилата и нормативите за застрояване, както и липсата на взаимна съгласуваност между отделните части на проекта са установени по реда на чл.142, ал.6, т.1 ЗУТ с решение по т.4 от Протокол № 42/17.11.2022г. на РЕСУТ. В отказа конкретно е посочен всеки един от пороците на проекта и разпоредбата, която е нарушена.

Тъй като за проверката на изводите на ответника са необходими специални знания, с каквито съдът не разполага, по делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, изготвено от вещото лице арх.И. Я., което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено. От заключението на вещото лице и обясненията, дадени от него в съдебно заседание се установява следното:

Вещото лице се е запознало с чертежите и всички графични материали по делото, вкл. тези, съдържащи се кориците на адм.д.№ 2835/2023г. като е посочило какви са неговите констатации /л.3 – 8 от заключението/:

1. Визата за проектиране е издадена по заявление вх. № РВТ21-ГР00-74-/7/ от 28.04.2021г., във връзка с изискването на административния орган за представяне на изходни данни за проектиране от „ЧЕЗ Електроразпределение“ АД и „Софийска вода“ АД. Визата е издадена на основание чл.140а ЗУТ, като административният орган е предоставил служебно необходимите изходни данни от експлоатационните дружества.

2. Представеният за одобряване проект е изработен по части: „Архитектура“, „Геодезия“, „Конструктивна“, придружена с оценка за съответствие на част „Конструктивна“, изготвена от ТК, „ВК“, „Електро“, „Пожарна безопасност“, „Енергийна ефективност“, както и „Доклад за оценка за съответствие на инвестиционен проект за енергийна ефективност“. Съгласно чл.20, ал.1, т.1 от Наредба № 4 от 21.05.2001 г. за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти в обхвата на техническия проект могат да се включват, в зависимост от вида и спецификата на обекта, следните части: за обекти, за които определяща и водеща е архитектурната част на проекта - части архитектурна, конструктивна, необходимите инсталационни части, технологична част, част геодезическа и др.

С оглед горното и разпоредбата на чл.139, ал.2 ЗУТ, както и с оглед представените в конкретния случай „Енергийна ефективност“, както и „Доклад за оценка за съответствие на инвестиционен проект за енергийна ефективност, предвид обстоятелството, че в случая водеща е архитектурната част на проекта, експертът намира, че проектът съдържа необходимите проектни части.

3. Проектите са изработени от правоспособни проектанți, видно от приложените към отделните проектни части удостоверения за пълна проектантска правоспособност.

4. Всички проектни части са съгласувани с подпис от проектантите на останалите части и от възложителя върху челните листа и чертежите. В приложеното по делото копие от проекта, СТЕ констатира, че не са положени подписи от специалиста „ПБ“ на чертеж „Разпределение тавански етаж“ и подписи на архитект, конструктор и възложител върху чертеж „Ситуация водопровод“. Според експерта това може да се определи като технически пропуск, но не го намира за порок на проектната документация.

5. Констатирано е несъвпадение в названието на обекта в отделни проектни части.

С цел проверка на констатациите на РЕСУТ и предвид деформациите при сканиране и механично възпроизвеждане на чертежите, експертът е генерирал цифров модел на външните габарити на проектната сграда, въз

основа на числовите стойности на размерите в представената и приложена по делото проектна документация по части „Архитектура“, „Конструктивна“ и „Геодезия“.

Въз основа на тези констатации вещото лице е разгледало всяка отделна забележка на РЕСУТ, възпроизведена в мотивите на оспорения акт.

На първо място е посочено, че проектът не съответства на предвижданията на подробния устройствен план/визата за проектиране, тъй като се превишава допустимата плътност от 25%, некоректно е отбелязано, че застроената площ на сградата е 124,88 кв.м.

Според експерта съгласно визата за проектиране, издадена в съответствие с ОУП -СО, УПИ Х.-769, кв.20, ПИ 68134.1974.5027, попада в устройствена зона „Жм2“ с максимална плътност на застрояването 25%. При площ на УПИ Х.-769 от 501 кв.м и на ПИ 68134.1974.5027 от 500 кв.м видно от издадената от район „В.“ - СО (л.45 по адм.д.№ 2835/2023г.) виза за проектиране, допустимата застроена площ на основно и допълващо застрояване в имота е до 125,0 кв.м. Изгребната яма е подземно съоръжение и не формира застроена площ.

Според експерта в проекта се съдържа определена неяснота относно определянето на вида/наименованието на етаж разположен на кота -2,75, още повече, че ЗУТ не борава с понятието „сутерен“. Съгласно обяснителната записка сградата е със застроена площ (ЗП) от 124,88 кв.м (л.335 по адм.д.№ 2835/2023г.), каквато е отразена и в чертеж „Ситуация“ (л.339 по адм.д.№ 2835/2023г.). При съобразяване на легалните дефиниции, дадени в § 5, т.15, 17, 47, 48, 49 и 50 ДР ЗУТ „стъпката“ на сградата върху терена следва контура на етаж на проектна кота $\pm 0,00$ от страната към улицата и контура на етаж на проектна кота -2,75 към дъното и към страничните регулационни линии на УПИ. При отчитане на факта, че фасадата на етаж на проектна кота $\pm 0,00$ от страната към улицата е архитектурно оформена с отстъпи на остъкляването с 25 см навътре и външното очертание на тази оградаща стена представлява начупена линия над стъпала/площадки с височина до 32 см над нивото на терена, експертът приема, че застроената площ на сградата е 123,52 кв.м, което е по-малко от заявеното в проекта 124,88 кв.м и с проекта не се превишава допустимата плътност на застрояването от 25% в УПИ Х.-769 съгласно устройствена зона „Жм2“.

На следващо място с процесния акт е отказано одобряване на инвестиционния проект поради това, че се превишава допустимия К. от 0,8; некоректно е описана разгънатата застроена площ на сградата и площта на етажите ѝ; некоректно е описано, че етажът, разположен на относителна кота -2,75, е изцяло полуподземен, тъй като подът му е разположен под котата на средното ниво на прилежащия терен по североизточната фасада, но таванът му е над 1,5 м над същата кота, в която връзка би следвало надземната част от етаж да бъде включена в РЗП на сградата.

Съгласно дефиницията по § 5, т.19 ВР ЗУТ "Интензивност на застрояване" на урегулирания поземлен имот е отношението на разгънатата застроена площ към площта на урегулирания имот, изразено в абсолютно число. Интензивност на застрояване може да се определя и общо за квартал, устройствена територия или зона, както и за части от тях.

Съгласно § 5 ДР ЗУТ, т.18 "Разгъната застроена площ" е сборът от

застроените площи на всички надземни етажи на основното и допълващото застрояване. В разгънатата застроена площ се включват и застроените площи в подпокривното пространство на сградите. В застроената площ на надземните етажи се включва цялата площ на балконите, лоджиите и терасите.

При площ на УПИ Х.-769 от 501 кв.м и на ПИ 68134.1974.5027 от 500 кв.м и максимален К. от 0,8, съгласно показателите за съответната устройствена зона, в която попада имота по приложението към чл.3, ал.2 ЗУЗСО, допустимата разгъната застроена площ (РЗП) на основно и допълващо застрояване в имота е до 400,0 кв.м. При съпоставяне на информацията относно застроените площи на етажите, съдържаща се в обяснителната записка по част „Архитектурна“ (л.335 по адм.д.№ 2835/2023г.) и съдържанието на чертежите вещото лице констатира, че са налице макар и неголеми разлики в техническите параметри на отделните етажи, представени в таблицата на л.11 от заключението. При направените изчисления вещото лице достига до извод, че РЗП на сградата е не по-малка от 435,02 кв.м, което надвишава допустимите 400 кв.м и определя К. от 0,87, който е по-висок от допустимия 0,8 /корекция на изчислението на РЗП вещото лице е представило в с.з. на 19.10.2023г. – л.286 по делото/.

Според вещото лице различията в получените от жалбоподателя и експертизата числа са в резултат на различно третиране на т.нар. в проекта „сутеренен“ етаж. Легална дефиниция за това понятие не съществува в ЗУТ. В § 5, т.47, 48, 49, 50 и 51 ДР ЗУТ са дадени легалните дефиниции на понятията "Етаж", "Подземен етаж", "Полуподземен етаж", "Надземен етаж" и "Тавански етаж", съответно "Подземен етаж" е етажът, таванът на който е разположен под котата на средното ниво на прилежащия тротоар (на прилежащия терен към улицата) или до 0,3 м над тази кота, "Полуподземен етаж" е етажът, подът на който е разположен под котата на средното ниво на прилежащия тротоар (на прилежащия терен към улицата), а таванът - на повече от 0,3 м над тази кота и до 1,5 м над нея, а "Надземен етаж" е етажът, таванът, на който е разположен на повече от 1,50 м над котата на средното ниво на прилежащия терен (на прилежащия тротоар към улицата). При денивелация на терена обаче, както е в настоящия случай, и възприемане на водеща разпоредбата за определяне на подземен и полуподземен етаж, т.е. определянето им като такива в съответствие с котата на прилежащия тротоар, е възможно да се получи така, че част или целият предвиден с проекта подземен етаж да „излезе“ над повърхността, както и в зависимост от положението на улицата спрямо наклона на терена всички предвидени обитаеми надземни етажи да се окажат подземни – така, както е показано на схемата на стр.12 от заключението. Затова според вещото лице следва към разгънатата надземна застроена площ на сградата, заявена в проекта, да се добави част от площта на полуподземния етаж не по-малка от 54,76 кв.м.

Съдът възприема този извод на вещото лице и споделя изразеното от него виждане, тъй като буквалното възприемане на разпоредбата на § 5, т.48 и т.49 ДР ЗУТ, а именно определянето на това дали един етаж е подземен или полуподземен само при съобразяване нивото на прилежащия към улицата тротоар без отчитане на денивелацията в имота, ще доведе до увеличаване

на общата височина на сградата, тъй като надземните етажи се съобразяват със средното ниво на прилежащия терен (на прилежащия тротоар към улицата), а според т.52 на § 5 "Кота на средното ниво на прилежащия терен" е средноаритметичната стойност на най-ниската и най-високата проектна кота на прилежащия терен за съответната ограждаща стена, оформен (моделиран) съобразно част "Геодезическа" (вертикална планировка) на инвестиционния проект.

Този извод е направен и от РЕСУТ, видно от следващата му забележка, а именно, че „С проекта не е доказано спазване на изискването на чл.32, ал.2 ЗУТ като не е отчетена и денивелацията на терена“.

Съгласно посочената разпоредба разстоянието между жилищните сгради на основното застрояване през дъното на урегулирания поземлен имот е най-малко един път и половина от височината на сградата, разположена откъм по-благоприятната посока за ослънчаване. При наклонен терен в зависимост от посоката на наклона спрямо по-благоприятната посока разстоянието се увеличава или се намалява с разликата между средните нива на прилежащия терен при двете сгради.

По отношение на тази забележка вещото лице посочва, че като първа забележка в чертеж „Ситуация“ (лист 339) е записано: „При определяне отстояние на новопредвидената сграда спрямо същ. сграда в УПИ V-769 е отчетена денивелация от 2,5 м между ср. к. прилежащ терен за двете и съгл. чл.32(2) ЗУТ то следва да е по-голямо от $1,5 \times 9,06 + 2,5 = 16,09\text{м}$ (реално разст. = $17,36\text{м}$)“.

В геодезическите снимки на терена към идейния проект (лист 172 по дело № 960/2023г.) и към техническия проект (лист 373 по дело № 2835/2023г.) не е представен терена извън границите на УПИ X.-769, респективно - до сградата в УПИ V-769. Средна кота на прилежащия терен към сградата в УПИ V-769 не е представена и в проекта по част архитектура.

Според експерта от представените по делото копия от инвестиционните проекти не е възможно да се направи извод, че разликата между средните нива на прилежащия терен при новопроектираната сграда в УПИ X.-769 и съществуващата в УПИ V-769 е 2,5м, както и спазването на нормативно изискуемите междусградни разстояния през дъното на урегулирания поземлен имот - върху схематичното изображение на новопроектираната сграда се съдържа запис „ $H=8,50\text{м}/3\text{ет}/\text{основнозастр.}$ “, а в цитираната по-горе забележка височината на същата е описана като „9,06“, без пояснения за това.

На четвърто място, във връзка с последната констатация, административният орган е приел, че с проекта не е доказано, че не е превишена допустимата височина от 8,5м, както и че не е доказано спазването на чл.31, ал.5 ЗУТ, както и по отношение на връзката му с чл.24, ал.3 ЗУТ.

Съгласно чл.31, ал.5 ЗУТ в приложимата му редакция, нормативите за разстояния до страничните граници на урегулираните поземлени имоти по ал.1 и 2 се прилагат за сгради с дълбочина до 16 м. За частта от сградата с по-голяма дълбочина към разстоянията до страничните граници на урегулираните поземлени имоти по ал.1 и 2 се добавя 30 на сто от увеличената дълбочина над 16 м. В урегулиран имот с лице към две улици разстоянията за дълбочината над 16 м се увеличават, докато достигнат

стойност с 2 м по-голяма от норматива за разстояние до странична граница по ал.1 и 2.

Съгласно чл.24, ал.3 ЗУТ височината на сградата се приема за равна на допустимата, ако сградата е разположена в пространството, ограничено от вертикална равнина, по линията на застрояване с височина, равна на допустимата, и равнина, проведена от тази височина под ъгъл 45 градуса спрямо хоризонта. В този случай котата на билото не може да надвишава с повече от 4,5 м височината на сградата, определена при условията на ал.1.

Общите правила за определяне на височината на сграда се съдържат в чл.24, ал.1 ЗУТ и съгласно него височината на сградата се определя в абсолютни мерки от котата на средното ниво на прилежащия терен за съответната ограждаща стена: до котата на пресечната линия на фасадната плоскост с покривната плоскост - при сгради със стрехи; до котата на горната повърхност на корниза - при сгради с корнизи; до котата на най-високата точка на ограждащите стени - при сгради без корнизи и без стрехи.

Приложение намира и разпоредбата на чл.25 ЗУТ, съгласно която застрояването в урегулирани поземлени имоти се определя с външни и вътрешни линии на застрояване, до които според предвиждането на подробния устройствен план могат да се разполагат или по които задължително се разполагат сградите в приземното им ниво.

В конкретния случай с визата за проектиране са определени ограничителни линии на застрояване, тъй като разстоянията са указани с параметрични (мин..... /и.), а не с абсолютни стойности, при зададена височина на сградата 8,5 м. В тази връзка, при условие, че сградата се разполага навътре от ограничителните линии на застрояване, при прилагане на чл.24, ал.3 ЗУТ тя може да бъде с физическа височина равна и по-голяма от 8,5 м, при спазване на изискванията относно плътност и интензивност на застрояването, което следва да се докаже с проекта.

Според експерта съгласно проекта по част „Архитектурна“, видно от чертеж „Разпределение втори етаж“ сградата е с максимална дълбочина 11,44 м в т.ч. издатини на сградата. Стойността е значително по-малка от 16,0м и допълнително увеличаване на разстоянията към страничните регулационни линии не е наложително.

В чертеж „Ситуация“ е показан многоъгълник, изобразен с пунктирна линия, със страни, разположени успоредно на границите на УПИ X.-769, който е с неизяснено в легендата значение. Означен е в чертежа като „ограничителни линии на застрояване“, но не се съдържа информация относно разположението им по отношение на границите на имота, с изключение на единствен размер „300“ в горната дясна част на чертежа (географска посока - югоизток). При графично измерване експертът констатира, че разстоянието между така показаните „линии на застрояване“ и регулационните граници на УПИ от всички страни е по 3,0 м, включително и към дъно. Следователно, той не може да служи за правилно определяне на пространството, в което е допустимо да се разположи проектната сграда.

В обяснителната записка към проекта не е наличен текст, обосноваващ и доказващ прилагането на чл.24, ал.3 ЗУТ, относно определянето на височината/височините на сградата.

На следващо място отказът за одобряване на процесния проект е мотивиран с това, че с него не са доказани спазването на указаните с визата процент за минимална озеленена площ и минимален процент за висока дървесна растителност.

Аналогична забележка е направена във връзка с преценка съответствието на проекта с правилата и нормативите за устройство на територията като е посочено, че с инвестиционния проект не са изпълнени разпоредбите на чл.19 ЗУЗСО и чл.24 от Наредбата за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на Столична община, тъй като липсва актуална експертна оценка на съществуващата растителност, заверена по надлежния ред; липсва дендрологичен проект за определяне на зададения с общия устройствен план процент от площта на имотите за озеленяване с висока дървесна растителност по проекцията на короните на дървета на 12-годишна възраст съобразно вида им.

Съгласно разпоредбата на чл.19, ал.8 ЗУЗСО минимално определеният с общия устройствен план процент озеленена площ се реализира върху свободната дворна площ, с изключение на случаите, предвидени в наредбата по ал.1. На основание последната е приета и в сила Наредба за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на Столична община, съгласно чл.24, ал.1 от която, всички инвестиционни проекти, без тези за еднофамилни и вилни сгради и за строежи шеста категория, задължително включват част "паркоустройство и благоустройство" (съгласно Наредба № 4 за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти) или мероприятия по възстановяване и озеленяване на терена за обектите на техническата и транспортната инфраструктура съгласно чл.68 ЗУТ. За издаване на виза за проектиране, съгласно чл.23, ал.1 от същата наредба, в случай на свободно застрояване с плътност над 25 %, е задължително представяне на заверено геодезическо заснемане и становище по чл.22, ал.1 относно едроразмерната растителност.

С оглед обстоятелството, че се касае за еднофамилна жилищна сграда и процесният имот попада в устройствена зона с показател плътност на застрояване 25%, посочените по-горе изисквания са неприложими към конкретния случай.

Съгласно визата и в съответствие с изискванията за зона „Жм2“ минималната озеленена площ в имота следва да бъде 30%, като мин. 50% трябва да са с висока дървесна растителност. Следователно, минималната озеленена площ за имота следва да е 300 кв.м. като 150 кв. м трябва да са с дървесна растителност.

Проект по част „Паркоустройство и благоустройство“, видно от цитираните норми на чл.23, ал.1 и чл.24, ал.1 от Наредбата за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на Столична община в случая не се явява задължителна съставка от цялостния инвестиционен проект за конкретния обект. Към проектната документация е приложено дендрологично заснемане и експертна оценка на съществуващата растителност със заверка от Район „В.“-СО на 07.07.2020г.

В проекта по част „Архитектурна“, чертеж „Ситуация“, е отразена частта от имота, предвидена за озеленяване с площ 315,50 кв.м, което е повече от

минимално изискуемите 300 кв.м. Показана е съществуващата и новопредвидена висока дървесна растителност с площ на короните 150кв.м, с което експертът намира, че изискванията на визата и на ЗУЗСО са спазени.

На шесто място отказът е мотивиран с твърдението, че разположението на изгребната яма не отговаря на издадената виза като отстоянието ѝ от регулационните линии е по-малко от 3 метра.

Във визата за проектиране местоположението на изгребната яма е фиксирано на „мин.3,0 м“ от границите към УПИ V-709 и VI-768.

В представеното по делото копие на проекта - част „Архитектурна“, чертеж „Ситуация“ вещото лице констатира, че не се разчита местоположението на изгребната яма, като са нанесени размери „150“ и „300“, вероятно отнасящи се за нея.

В трасировъчния план са представени координати на трасировъчните точки, в т.ч. на изгребната яма. При представените координати и при графични измервания вещото лице установява, че изгребната яма се намира на =1,40 от дъното на имота и »2,95 м от страничната регулационна линия. На същото място е отразена и в чертеж „Ситуация канализация“ от проекта по част „ВиК“. Въз основа на това вещото лице заключава, че разположението на изгребната яма в проекта не отговаря на издадената виза и на следващо място същата е предвидена да бъде разположена на по-малко от нормативно изискуемото разстояние до регулационните граници на имота на жалбоподателката. Посочва изрично, че до изменението на ЗУТ, обн. ДВ бр.16 от 23.02.2021г. разпоредбата на чл.47, ал.2 ЗУТ предвижда, че басейни, кладенци, чешми, септични ями и временни тоалетни се изграждат в урегулирания поземлен имот съобразно техническите и санитарно-хигиенните изисквания на разстояние не по-малко от 3 м от границите на имота.

С изменението на закона, посочено по-горе, е отпаднала възможността отходните води да се събират в септични ями като същите следва да бъдат предвидени като водоплътни изгребни ями. Останалите изисквания не са променени - водоплътните изгребни ями следва да бъдат проектирани и изпълнявани съобразно техническите и санитарно-хигиенните изисквания на разстояние не по-малко от 3 м от границите на имота. Въпреки принципната разлика в устройството на двете съоръжения, експертът намира, че водоплътната изгребна яма не може да се отнесе към подземните и полуподземни обекти на допълващото застрояване, които по разпоредбата на чл.42, ал.4 ЗУТ може да се разполагат на 1,5 м от вътрешните граници на УПИ.

Съдът споделя същото разбиране относно тълкуването на посочените разпоредби и намира, че така установеното правило за минимално изискуемо отстояние от 3м до регулационните линии на имота е императивно и не може да бъде заобикаляно с представяне на нотариално заверени декларации от собствениците на съседните имоти, с които е дадено съгласие за разполагане на съоръжението на намалени разстояния. Макар водоплътната изгребна яма да представлява допълващо застрояване по см. на чл.41 ЗУТ, то спрямо този вид строежи законодателят е поставил конкретни изисквания, така, както е направил това за гаражите /чл.43 ЗУТ/, постройките на допълващо застрояване за отглеждане на домашни животни /чл.44 ЗУТ/, работилници и

обекти за търговия и услуги /чл.42 ЗУТ/, т.е. в закона е възприет диференциран подход според вида и предназначението на допълващото застрояване.

Освен описаните дотук несъответствия на проекта с предвижданията на подробния устройствен план /т.1 от оценката за съответствие по чл.142, ал.5 ЗУТ/, административният орган е констатирал и несъответствие на проекта с правилата и нормативите за устройство на територията – т.2 на чл.142, ал.5 ЗУТ.

На първо място е прието, че поставените ограничителни линии на застрояване на чертеж „Ситуация“, част „Архитектура“ не отговарят на изискването на чл.31, ал.2 и чл.31, ал.5 ЗУТ като е налице несъответствие между посочените линии на застрояване в чертежите, изясняващи фасадите и височината на сградата и тези в ситуационния план като по този начин не е доказано спазването на изискването за височина на застрояване и дали правилно са определени издатините на сградата, включително тяхното съответствие с правилата и нормативите за устройство и застрояване на територията.

Освен посоченото по-горе вещото лице допълва, че в чертеж „Ситуация“ не е означено разстояние между ограничителните линии на застрояване и регулационните граници, освен от югоизток. Ограничителната линия към дъното по измерване от експерта е начертана в ситуацията на разстояние 3,0 м от него, което е по-малко от изискуемите 5,0м. На чертеж „В.. Разрез А-А“ условно са показани с прекъснати линии и текст „странична рег. л.“ границите към съседните имоти и са нанесени двойно прекъснати линии, оразмерени на 300 см от тях със запис „ограничителна равнина на застр.“. Означени са средните коти прилежащ терен от двете страни на сградата „1,37=786,73“, отчетена от това ниво височина от 850 см и запис „Нкорниз +8,50=795,23“ и проведени под ъгъл 45° от това ниво линии показващи равнините, зад които може да се разполага/се разполага сградата. Същата графична символика е използвана и в чертеж „В..Разрез б-б“, в който са означени регулационните линии - към дъното на парцела и уличната регулационна линия. Ограничителните равнини на застрояване са означени както е описано по-горе. В чертеж „Фасади“, в частност „Югозападна фасада /към улица/“ и „Североизточна фасада /към двора/“ не са представени границите на имота, съответно не е представено разстоянието между тях и ограничителните равнини на застрояване, изобразени в чертежите.

Поради това не е възможно да се определи еднозначно, дали ограничителните равнини/линии на застрояване са представени на коректните места, респективно - дали е спазено изискването за височина на застрояване и дали правилно са определени издатините на сградата.

На следващо място във връзка с оценката по чл.142, ал.5, т.2 ЗУТ в оспорения акт е посочено, че с инвестиционния проект не е доказано, че предложеното моделиране на терена съответства на изискването на чл.88 от Наредба № 7 от 22.12.2003 г. за правилата и нормативите за устройство на отделните видове територии и устройствени зони. Посочената разпоредба регламентира общите изисквания към външни стъпала, архитектурни елементи, балкони, еркери и пр. Според експерта тази разпоредба няма отношение към

процесния проект, тъй като архитектурният елемент еркер, разположен по североизточната фасада, се регулира от чл.90 на с.н.а. Тази забележка експертът намира за уместна, тъй като посочената разпоредба предвижда, че еркерите и балконите трябва да са на височина най-малко 3,2 м над нивото на тротоара, когато външната линия на застрояване съвпада с уличната регулационна линия, и най-малко 2,3 м над терена, когато са наддадени в границите на урегулирания поземлен имот. В процесния случай архитектурният елемент еркер, разположен по североизточната фасада, не отговаря на изискванията на чл.90 от Наредба № 7 от 22.12.2003г. за правилата и нормативите за устройство на отделните видове територии и устройствени зони, тъй като същият е оразмерен на 199 см от линията на прилежащия /по проекта: „проектен терен“/ в чертеж „Ю. фасада/С. фасада“.

На следващо място е прието, че инвестиционният проект по част „Архитектура“ е непълен и неточен, тъй като един и същ чертеж е предназначен и за югоизточна фасада, и за северозападна фасада. Тази забележка експертът приема за съответна на доказателствата по делото, тъй като както в чертежите, така и в обяснителната записка не се съдържа информация, че фасадите са огледално симетрични.

Експертът е проверил и извършената оценка за съответствие на проекта по чл.142, ал.5, т.4 ЗУТ, а именно наличието на взаимна съгласуваност между частите на проекта. По тази точка административният орган е приел, че липсва съгласуваност, което становище изразява и експерта в три от общо четирите посочени конкретни забележки.

На първо място е посочено, че при сравняване на информацията съдържаща се в чертеж „Вертикална планировка“ от част „Геодезия“ и в чертеж „Ситуация“ от част „Архитектурна“ абсолютните коти в двата проекта съвпадат. Едновременно с това част от абсолютните коти, отразени на чертежите на фасадите са грешни, като някои от тях са представени на нарочно изготвени схеми-извадки в заключението. При установена с цитираните проекти относителна кота $\pm 0,00$ на сградата, равняваща се на абсолютна кота надморска височина 788,10 ($\pm 0,00 = 788,10$) в чертежите на фасадите са отразени грешно „относителна кота“ = „абсолютна кота“, видно на множество места, например $0,32 = 587,78$ вместо $0,32 = 787,78$; $1,37 = 586,73$ вместо $1,37 = 786,73$ и пр. Освен това отбелязаните средни коти прилежащ терен на ситуация, разрези и фасади по част Архитектура не си съответстват, не си съответстват отделните чертежи на част Архитектура - разпределения, разрези и фасади в зоната около прозорците и плочите, като част от тях не съответстват на част Конструктивна.

Така например в архитектурния план на втория етаж, в чертеж „Разпределение втори етаж“ между оси Б-В-Г-Д пред отдръпнатите навътре прозорци плоча няма, а с пунктир е показана проекцията на горния етаж. В „Разрез А-А“ плочата пред прозореца равни с основната повърхност на стената. В част „Конструктивна“, в чертеж „Плоча на кота $+2,78$, ...“ плочата е цяла - както в архитектурния разрез, но не и в архитектурния план на втория етаж.

Въз основа на горното вещото лице е заключило, че не са спазени всички технически изисквания и градоустройствени показатели на територията; от

формална гледна точка изискванията за съдържание и обхват на инвестиционния проект са спазени като вид, брой и обхват на проектите. По същество са налице некоректности в проектната документация, подробно описани по-горе. В различните проектни части, обектът е назован по различен начин. Констатира се несъгласуваност между общото название на проекта отразено и челните листа и описанията в обяснителните записки и названията по чертежите. Налице са несъответствия /несъгласуваност/ между проектите по част „Архитектурна“ и част „Конструктивна“, както и неправилно отразени оси в проекта по част „Конструктивна“. Налице са грешки в проекта по част „Архитектурна“, при отразяването на абсолютните коти, което води до неясноти и необходимост от поправки и тълкуване на информацията. Неправилно е проектиран еркерът към вътрешната част на имота. Експертът намира, че забележките и несъответствията съдържащи се в мотивирания отказ са относими, с изключение на забележките по отношение на застроената площ на сградата, по отношение на спазването на изискванията на чл.19 ЗУЗСО и Наредба за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на Столична община, както и по отношение на чл.88 от Наредба № 7/2003г., които според него са неоснователни.

Въз основа на горното съдът приема оспорения отказ за законосъобразен административен акт – макар вещото лице да посочва, че част от забележките на административния орган към внесения за одобряване инвестиционен проект са неоснователни, това не дава основание да се приеме, че проектът отговаря на нормативните изисквания, тъй като основателността на останалите забележки беше потвърдена от приетото експертно заключение. Следователно като е отказал одобряването на процесния проект ответникът е приложил правилно материалния закон.

Неоснователно намира съдът, предвид детайлното разглеждане от вещото лице на всеки един чертеж от всяка една част от инвестиционния проект, на твърдението на жалбоподателката, направено в писмената ѝ защита, че инвестиционният проект отговаря на всички технически изисквания и градоустройствени параметри, а констатираните недостатъци представляват „несъществени чертожни грешки“. Не може на първо място да бъде такава грешка разполагането на водоплътната изгребна яма на по-малко от изискуемите 3м до странична регулационна линия, нито несъответствието между конструктивните елементи, показани в част „Архитектура“ и част „Конструкции“ – последното би довело до невъзможност за изпълнение на строежа в случай, че проектът бъде одобрен така, както е заявен, без преработване на проектите, респ. без да бъдат допуснати отклонения по см. на чл.154, ал.2 ЗУТ. От изключително подробното заключение на вещото лице също така се установи, че не се касае за „несъществени чертожни грешки“, а за принципни положения, намерили израз в съответните нормативни разпоредби. На последно място, ако констатираните несъответствия на проекта с нормативните изисквания и градоустройствените показатели според жалбоподателката са несъществени чертожни грешки тя лесно е могла да ги отстрани и внесе коригирания проект за одобряване.

Всяко едно от основанията, на които е отказано одобряването на инвестиционния проект, е аргументирано от ответника, посочено е правилото,

което е нарушено и твърдението, че мотивите му са бланкетни и формални е неоснователно. Вярно е, че ответникът е възпроизвел в мотивите на оспорения акт мотивите на РЕСУТ, с които не е приета положителна оценка на проекта. Това обаче не представлява процесуално нарушение, както твърди оспорващата, тъй като РЕСУТ е помощен консултативен орган, който по силата на чл.142, ал.6, т.1 ЗУТ задължително следва да извърши оценка за съответствие на процесния проект по чл.142, ал.5 ЗУТ, без която той не може да бъде одобрен по арг. от чл.144, ал.1 ЗУТ. На следващо място това възражение е неоснователно и с оглед изложеното в мотивите на Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975г., ОСГК на ВС, а именно „... Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. ... Ако административният акт е издаден на основание на такива подготвителни документи, изложените в тях съображения са такива и за издаването на самия акт.“.

По тези съображения съдът намери жалбата за неоснователна и като такава тя следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение, което следва да бъде определено в минимален размер с оглед обема на осъществената процесуална защита.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Р. Д. срещу Мотивиран отказ № 17/30.12.2022г. на главния архитект на Район „В.“-СО да одобри инвестиционния проект, внесен със заявление рег.№ РВТ21-АП00-612/17.08.2021г.

ОСЪЖДА А. Р. Д., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: